-vænta (Danir ørvæntu sér sigrs).

ØRÞRIF-RÁÐA, a. indecl. destitute of expedients, at a loss what to do (Vagn verðr eigi -ráða).

ørþrifs-ráði, a. = ørþrifráða.

ØR-ŒFI, n. an open, harbourless coast-land (fyrir hafnleysis sakir ok -œfis).

ÖSKRA (AÐ), v. to roar, bellow.

ÖSKRAN, f. roaring, bellowing.

öskran-ligr, a. *horrible*, = öskur-ligr (óp mikit ok -ligt).

ÖSKU-, gen. from 'aska'; -BAKAÐR, pp. baked in ashes; -DAGR, m. Ash Wednesday; -DREIFÐR, pp. besprinkled with ashes; -DYNGJA, f. heap of ashes; -FALL, n. fall of ashes (from a volcano); -FÖLR, a. ash-pale, pale as ashes; -HAUGR, m. = -dyngja; -ÓÐINS-DAGR, m. = -dagr.

ÖSKUR-LIGA, adv. horribly, hideously (œpa -liga); -LIGR, a. hideous, terrible (belja -ligri röðu).

ÖSLA (AĐ) v. to wade or splash (hón öslar aptr til meginlands).

ÖSNU-LIGR, a. like a she-ass; -ligr kvernsteinn, the upper mill-stone (mola asinaria).

ÖSP (gen. ASPAR, pl. ASPIR), f. aspentree (einstæð sem ö. í holti).

ÖTU-FŒRR, a. able to fight, of a horse.

ØX (gen. ØXAR, EXAR, dat. and acc. ØXI, EXI, pl. ØXAR, EXAR), f. axe (hann hafði í hendi øxi mikla).

ØXA (AĐ), v. to cut or shape with an axe (ø. kirkjuvið).

ØXAR-EGG, f. edge of an axe; -HAMARR, m. back of an axe.

ØXARHAMARS-HÖGG, n. a blow with the back of an axe.

ØXAR-HYRNA, f. the hooked point of an axe-blade; -SKAPT, n. handle of an axe; -TÁLGA, f. cutting with an axe (hvárki hamarshögg né -tálga).

ØXA-TRÉ, n. a beam on the house-wall for hanging up axes.

ÖXL (gen. AXLAR, pl. AXLIR), f. (1) shoulder-joint, shoulder (hendr blóðgar upp til axla); hann hafði øxi um öxl, he carried an axe over his shoulder; sat Porkell upp við ö., TH. sat half up, leaning on his arm; líta um ö., to look over one's shoulder; (2) fig. the shoulder of a mountain (en er þeir kömu inn fyrir öxlina); (3) axel = öxull.

øxn, m. pl., see 'oxi'.

ÖXULL, m. axle (himinn sýnist um þær veltast sem hvel um öxul).

ÖXUL-TRÉ, n. axle-tree.